

изпитания, човѣкъ започва да търси Бога, да се моли по нѣколко пѣти на день. Като за-богатѣе, като придобие знания, той пакъ Го забравя и си казва: Дали сѣществува Богъ, или не, това е въпросъ. Ако сѣществува, Той е нѣкѣде горе, далечъ отъ хората и нѣма никакво отношение къмъ тѣхния жи-вотъ.

Трѣбва ли човѣкъ постоянно да мисли за гостилничаря? Той ще мисли за него, само докато е гладенъ. Съ това хората искатъ да се оправдаятъ, защо търсятъ Бога, само ко-гато се намиратъ въ нужда. Както и да се извиняватъ, тѣ не могатъ да се оправдаятъ. Казано е, че Богъ е любовъ, мъдрость, истина, животъ, знание, свѣтлина, свобода и т. н. Сле-дователно, човѣкъ трѣбва да търси Бога въ всички случаи на живота си. Човѣкъ трѣбва да бѣде свързанъ съ Бога, ако иска да при-добие Вѣчния животъ, който внася въ не-го любовъ, мъдрость, истина, свобода, зна-ние, свѣтлина.

И тѣй, за да постигне Вѣчния животъ, човѣкъ трѣбва да се стреми къмъ новъ мо-ралъ, който да не почива само на теория, а на нѣщо конкретно. Не е достатъчно човѣкъ само да каже, че сѣществува едно слънце въ свѣта, което може да вижда навсѣкѣде и на всѣко време презъ деня. Той трѣбва да бѣде потопенъ въ неговата свѣтлина и топли-на. Накѣдето и да се обърне човѣкъ, все слън-цето вижда. Докато човѣкъ търси слънцето,